

NOTICIARI

☛ *Hem de pregar a les persones que arriben quan ja el concert és començat, que procurin, quan els correspongui entrar a la Sala, anar tot el més ràpidament i silenciosament possible a ocupar els llurs llocs, per tal de produir el mínim de molèsties als artistes i als demés concurrents.*

☛ Estem acabant el curs 1931-32, un dels més brillants que ha fet aquesta Associació, tot i les dificultats que cal vèncer per a mantenir les nostres audicions a la seva habitual categoria.

☛ Els tres concerts que manquen, dintre de la sèrie «Sis concerts simfònics de Primavera», estan detallats en altre lloc d'aquest mateix programa, i ens semblen d'un prou elevat interès perquè ens calgui ponderar-los.

☛ Treballem activament en la preparació del curs vinent. Tindriem una gran satisfacció en poguer avençar algunes noves, que estem segurs causaran sensació. Però no ens agrada anunciar els nostres projectes quan encara no tenen un mínim de seguretats en la llur realització. Potser en el concert vinent ens serà possible dir alguna cosa de la sèrie de grans festivals que formaran la base del nostre plan, així com el nom d'alguns dels solistes de fama mundial que, seguint l'antiga tradició de l'Associació de Música "DA CAMERA", desfilaran pels nostres concerts en el 20.e curs de la seva existència.

AUDICIONS ÍNTIMES

☛ Divendres vinent, presentació i únic concert a Barcelona del «Trio a Cordes Pasquier», de Paris. Programa que constitueix una positiva novetat, tota vegada que són molt escassos els concerts de trio de corda. Obres magnífiques de Beethoven, Schubert i primera audició del «Trio» de Jean Cras, jove compositor, vice-almirall de la marina francesa, les obres del qual han assolit una gran consideració en centres musicals més importants d'Europa.

☛ Quedarà clos el curs d'AUDICIONS ÍNTIMES amb una de les magnífiques sessions de música de cambra que sap preparar el mestre Eduard Toldrà, secundat per un petit agrupament d'excel·lents solistes.

☛ En la sèrie complementària queden assenyalats els concerts següents:

Diumenge, 1 de maig: Rosa Mas, violi
Carme Aznar de Bas, piano
Roser Mas, piano

Concert en *la menor*, VIVALDI. Rondino, BEETHOVEN. Minuet,
PUGNANI. La folia, CORELLI. Berceuse, FAURÉ. Rondo, MOZART
(violí i piano). Sonata op. 31, n.º 2, BEETHOVEN. Vals, CHOPIN.

Clar de lluna - Arabesca II, DEBUSSY.
Andaluses, FALLA (piano).

Diumenge, 22 de maig: Isabelle Marti-Colin, piano
Data no precisada: Joan Parras del Moral, guitarra

☛ Les invitacions per al primer dels esmentats concerts podran recollir-les els senyors socis, sense pagament de quota, a la Unió Musical Espanyola, Passeig de Gràcia, 54, divendres i dissabte vinents, dies 29 i 30, de 4 a 7 de la tarda, contra presentació del darrer rebut. Els senyors inscrits a "Audicions Íntimes" les rebran per correu a domicili.

☛ La inscripció a AUDICIONS ÍNTIMES dona dret a INGRÉS IMMEDIAT a l'Associació de Música "DA CAMERA" i, per consegüent, a l'assistència als concerts del Palau de la Música Catalana, amb la quota reduïda conjunta.

☛ Poden fer-se inscripcions a les oficines, Laietana 46, 5.e, 3.ª, i durant el present concert, a la Secretaria de l'Orfeó Català, baixos del Palau de la Música Catalana.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

DE LA "LLIGA D'ASSOCIACIONS DE MÚSICA"

CURS 19.ª : 1931-32

CONCERT NOVÈ

27 ABRIL 1932

Notes al Programa

El dia 4 d'aquest mes es reuniren, per iniciativa de l'«Associació de Música Da Camera», nombrosos amics i admiradors del mestre Baltasar Samper, per tal d'oferir-li testimoni d'afecte i admiració en ocasió de l'èxit assolit per la seva suite «Mallorca» en les audicions donades a Barcelona, París, Palma de Mallorca i Madrid. L'inclusió en el programa d'avui d'aquesta obra, que tant honor fa a la música catalana, és un complement d'aquell acte, i hem d'agrair al mestre Samper l'haver accedit al nostre prec de dirigir ell mateix la seva triomfant creació.

Ens plau reproduir la bella poesia amb què Angel Pons i Guitart s'adherí a aquell homenatge, així com el magnífic parlament del mestre Lluís Millet.

EL MESTRE BALTASAR SAMPER

(del llibre en preparació "Retrats")

XV

Meravellosa arqueta curulla de tonades,
que porten tot un brill de terres soleiades:
el brill de la Mallorca, la de les costes d'or,
que es breça en mig dels somnis del vent i les onades,
dels ginestars en flor...

Sap tot l'encís, i fins la bruixeria
de la cançó, brevatge d'esperits,
i transformada en or ens la destria
per gaudi dels sentits.

I té el somriure franc,
la silueta fina,

estilitzada, ivorina,
com les que el Greco ens va llegar.

Sota el seu port humil s'hi endevina
un esperit que sap el que és volar.
I el vol el té serè, pausat;
i es gronxa dins la llum i l'aire.

En el seu vol poètic de cantaire
hi ha una engruna de sublimitat.

ANGEL PONS I GUITART

Quin goig dóna festejar un músic mallorquí! Aquest músic és nostre perquè Mallorca és Catalunya també; però és Catalunya pel miracle de l'amor; és vida catalana transfosa sota un cel més blau, al mig d'una llum més viva, radiant; en terra floridora nedant i bressolant al mig de la mar infantadora de la bellesa autèntica. Mallorca és la Catalunya llimada d'asprors; és la gràcia de la nostra fortalesa com el consol de les nostres tristors. Quan Catalunya es trobà forta amb braç de ferro i pit ample per a conquerir reialmes, quan per cabdill suprem tenia aquell gegant forçut, ros i gentil, quan aquell rei En Jaume tenia tota la Catalunya al cor, quan de tots els comtats se n'havia fet un sol poble, quan aquest nostre poble fou major d'edat, es volgué emmuller i s'enamorà d'aquella fada marina, d'aquella sirena que el moro barroer tenia captiva. I Mallorca fou nostra i Catalunya fou de Mallorca; uns som dels altres per l'amor. I allí rebrotaren els nostres costums amb la nostra parla sobirana, la nostra parla forta, cantelluda, venint del Lenguadoc i baixant pels rocams dels Pireneus, la nostra parla ja regina entre les llengües llatines. Però, ai, com s'encanta, com es llima, com s'endolceix i juga graciosa en terres mallorquines. I el pensament sobri i adust del català com pren ales febroenses en el geni portentós de Ramón Lull!

I la nostra música? Com devia ésser la música viva de la nostra terra en aquell temps miraculós de la nostra creixença! Com devia cantar el nostre poble en aquella joventut racial! I com devia casar també la cançó catalana amb la cançó mallorquina! Com la pagesa catalana devia pendre aires de sultana i la sultana honestedats de dona cristiana.

Mes de tot això en tenim mostra avui amb les relíquies del «Cançoner» de les dues terres germanes. La cançó nostra, la purament catalana popular s'asseca, sembla que va morint-se a poc a poc; però, gràcies a Déu, hem estat a temps d'aplegar-ne des del renaixement fins ara, tots els seus matissos, tant musicals com literaris; l'obra del «Cançoner Popular de Catalunya», és avui la gesta salvadora de tota la nostra riquesa musical folklòrica. En quan a Mallorca, la cançó i tota la tonada popular encara hi viu espontània i ufana. La comparança dels dos cançoners es pot fer, doncs, amb tota facilitat. I veritablement els dos temperaments, el català i el mallorquí resten exposats amb tota evidència amb la comparança. Si en el poble hi batega veritable l'ànima de la raça més que no pas en els llibres i en les elucubracions dels savis, és evident que en el seu instint musical, en les seves cançons i danses, que els temps pretèrits ens han llegat, trobarem el ver geni musical autèntic que el caracteritza.

I les mateixes diferències específiques que trobem en les dues modalitats de la llengua parlada a Catalunya i a Mallorca, les trobem similars comparant la tonada catalana amb la mallorquina. Aquest llenguatge musical espontani del poble reflecteix meravellosament la idiosincràsia sentimental de la raça, i no cal dir si és un element preciós per a l'artista que se'l fa seu i se l'assimila.

I d'aquest maridatge, d'aquesta assimilació, si l'artista té potència creadora, n'esdevé un art nou que té la frescor dels camps i la gràcia de la sinceritat ingènua, al mateix temps que la intensitat, amplada i profunditat d'una individualitat artística. És el llevat de raça que fermenta en l'artista segons la seva modalitat individual.

El músic i l'obra que festegem amb aquest àpat tenen el mèrit i la valor d'aquest engendrament legítim de l'art savi amb l'art popular. D'aquest engendrament n'ha nascut una obra bella, una obra sincera, una obra sadollada de caràcter. Aquesta obra ha tingut la virtut d'enamorar públics ben diferents, públics catalans, mallorquins, parisencs i madrilenys. I això precisament amb una música els germens de la qual són purament locals, folklòrics, que sembla que no haurien de poder transcendir fora dels límits racials. I això en una època que l'art està inquiet furgant amb deliri per a trobar quelcom de nou, com si ja no trobés plaer i estigués fastiguejat de tot l'art anterior. I ja ho veieu com unes senzilles tonades són triomfadores en ésser escoltades per gent tan diferent i per públics tan entesos; i això és per la senzilla raó d'ésser interpretades per un cor que l'estima, per una ànima de ver artista que ha sabut transformar-les en art propi. L'art d'avui dia pateix del mal d'ésser buscador; cerca, cerca, vol ésser original, nou. Li falta humilitat; no es dóna; i qui no es dóna no estima; i qui no estima no crea; sense amor no hi ha bellesa; no hi ha una vera vida.

En Samper estima Mallorca; ama la gent senzilla de la seva terra i els cants que són el ritme de la seva ànima. En Samper és un músic subtil que copsa totes les afinitats dels sons amb llurs accions i reaccions. En Samper sent l'ànima de la seva terra i per tant la seva música, i per això ell ha triomfat aquí, a Mallorca, a París i a Madrid; perquè l'ànima humana és una i entén tots els llenguatges mentre diguin coses sinceres que arrenquin del fons de l'ésser i sorgeixin amb la seva forma pròpia de natura. Allò més essencial i més local és, justament, allò que verament transcendeix i allò que esdevé més universal.

Per això, amic Samper, us homenatgem; perquè el vostre art mallorquí és art germà del nostre; perquè Mallorca i Catalunya necessiten l'amor de l'una a l'altra. El vostre Aguiló fou un gran patriota de la llengua catalana en la seva moderna renaixença; Costa i Llovera i Joan Alcover han portat perfeccions a la nostra llengua. La nostra música necessita també el contacte del vostre art tan suggestiu que ens porta tota la llum del vostre cel i tota la blavor del sublim mediterrani. Que la nostra música s'enardeixi en els amors seculars de Mallorca i Catalunya!

LLUÍS MILLET

CONCERTS VINENTS

Divendres, 6 maig

Sessió d'obres per a orquestra de vent, a càrrec de la

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

Serenada	MOZART
Serenada	R. STRAUSS
Lied i Scherzo	F. SCHMITT
Dyonissiaques	F. SCHMITT
Hime al·legòric	A. NICOLAU

Primera audició de

Música de concert per a instruments de vent,
del famós compositor alemany P. HINDEMITH

Direcció:

Mestre JOAN LAMOTE DE GRIGNON

Dies 19 i 21 maig

Clausura de curs. Dos concerts per la

ORQUESTA SINFÓNICA DE MADRID

Dirigida pel mestre

E. FERNÁNDEZ ARBÓS

Algunes de les obres que figuraran en els programes:

Concert per a clarinet . . .	MOZART
VIII Simfonia	BEETHOVEN
Passacaglia	BACH-RESPIGHI
Till Eulenspiegel	R. STRAUSS
Navarra	ALBÉNIZ-ARBÓS
Ibèria	DEBUSSY
Dafnis i Cloè	RAVEL
La fundició d'acer	MOSSOLOV
El cant del rossinyol . . .	STRAWINSKY
La Romeria dels Cornudos .	PITTALUGA
La Segà	ZAMACOIS

Concerts únics a Barcelona
d'aquesta famosa orquestra

EXCLUSIVAMENT PER ALS SOCIS

Detalls i inscripcions: Via Laietana, 46, 5.ª, 3.ª - Telèfon 17798

NOTICIARI

☛ *Hem de pregar a les persones que arriben quan ja el concert és començat, que procurin, quan els correspongui entrar a la Sala, anar tot el més ràpidament i silenciosament possible a ocupar els llurs llocs, per tal de produir el mínim de molèsties als artistes i als demés concurrents.*

☛ Estem acabant el curs 1931-32, un dels més brillants que ha fet aquesta Associació, tot i les dificultats que cal vèncer per a mantenir les nostres audicions a la seva habitual categoria.

☛ Els tres concerts que manquen, dintre de la sèrie «Sis concerts simfònics de Primavera», estan detallats en altre lloc d'aquest mateix programa, i ens semblen d'un prou elevat interès perquè ens calgui ponderar-los.

☛ Treballem activament en la preparació del curs vinent. Tindriem una gran satisfacció en poguer avançar algunes noves, que estem segurs causaran sensació. Però no ens agrada anunciar els nostres projectes quan encara no tenen un mínim de seguretat en la llur realització. Potser en el concert vinent ens serà possible dir alguna cosa de la sèrie de grans festivals que formaran la base del nostre plan, així com el nom d'alguns dels solistes de fama mundial que, seguint l'antiga tradició de l'ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA", desfilaran pels nostres concerts en el 20.è curs de la seva existència.

AUDICIONS ÍNTIMES

☛ Divendres vinent, presentació i únic concert a Barcelona del «Trio a Cordes Pasquier», de París. Programa que constitueix una positiva novetat, tota vegada que són molt escassos els concerts de trio de corda. Obres magnífiques de Beethoven, Schubert i primera audició del «Trio» de Jean Cras, jove compositor, vice-almirall de la marina francesa, les obres del qual han assolit una gran consideració en centres musicals més importants d'Europa.

☛ Quedarà clos el curs d'AUDICIONS ÍNTIMES amb una de les magnífiques sessions de música de cambra que sap preparar el mestre Eduard Toldrà, secundat per un petit agrupament d'excel·lents solistes.

☛ En la sèrie complementària queden assenyalats els concerts següents:

Diumenge, 1 de maig: Rosa Mas, violí
Carme Aznar de Bas, piano
Roser Mas, piano

☛ La inscripció a AUDICIONS ÍNTIMES dona dret a INGRÉS IMMEDIAT a l'ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" i, per consegüent, a l'assistència als concerts del Palau de la Música Catalana, amb la quota reduïda conjunta.

☛ Poden fer-se inscripcions a les oficines, Laietana 46, 5.è, 3.ª, i durant el present concert, a la Secretaria de l'Orfeó Català, baixos del Palau de la Música Catalana.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

DE LA "LLIGA D'ASSOCIACIONS DE MÚSICA"

CURS 19.è : 1931-32

CONCERT NOVÈ

27 ABRIL 1932

Notes al Programa

El dia 4 d'aquest mes es reuniren, per iniciativa de l'«Associació de Música Da Camera», nombrosos amics i admiradors del mestre Baltasar Samper, per tal d'oferir-li testimoni d'afecte i admiració en ocasió de l'èxit assolit per la seva suite «Mallorca» en les audicions donades a Barcelona, París, Palma de Mallorca i Madrid. L'inclusió en el programa d'avui d'aquesta obra, que tant honor fa a la música catalana, és un complement d'aquell acte, i hem d'agrair al mestre Samper l'haver accedit al nostre prec de dirigir ell mateix la seva triomfant creació.

Ens plau reproduir la bella poesia amb què Angel Pons i Guitart s'adherí a aquell homenatge, així com el magnífic parlament del mestre Lluís Millet.

EL MESTRE BALTASAR SAMPER

(del llibre en preparació "Retrats")

XV

Meravellosa arqueta curulla de tonades,
que porten tot un brill de terres soleiades:
el brill de la Mallorca, la de les costes d'or,
que es breça en mig dels somnis del vent i les onades,
dels ginestars en flor...

Sap tot l'encís, i fins la bruixeria
de la cançó, brevatge d'esperits,
i transformada en or ens la destria
per gaudi dels sentits.

I té el somriure franc,
la silueta fina,

estilitzada, ivorina,
com les que el Greco ens va llegar.

Sota el seu port humil s'hi endevina
un esperit que sap el que és volar.

I el vol el té serè, pausat;
i es gronxa dins la llum i l'aire.

En el seu vol poètic de cantaire
hi ha una engruna de sublimitat.

ANGEL PONS I GUITART

QUIN goig dona festejar un músic mallorquí! Aquest músic és nostre perquè Mallorca és Catalunya també; però és Catalunya pel miracle de l'amor; és vida catalana transfosa sota un cel més blau, al mig d'una llum més viva, radiant; en terra floridora nedant i bressolant al mig de la mar infantadora de la bellesa autèntica. Mallorca és la Catalunya llimada d'asprors; és la gràcia de la nostra fortalesa com el consol de les nostres tristors. Quan Catalunya es trobà forta amb braç de ferro i pit ample per a conquerir reialmes, quan per cabdill suprem tenia aquell gegant forçut, ros i gentil, quan aquell rei En Jaume tenia tota la Catalunya al cor, quan de tots els comtats se n'havia fet un sol poble, quan aquest nostre poble fou major d'edat, es volgué emmullerar i s'enamorà d'aquella fada marina, d'aquella sirena que el moro barroer tenia captiva. I Mallorca fou nostra i Catalunya fou de Mallorca; uns som dels altres per l'amor. I allí rebrotaren els nostres costums amb la nostra parla sobirana, la nostra parla forta, cantelluda, venint del Lenguadoc i baixant pels rocams dels Pireneus, la nostra parla ja regina entre les llengües llatines. Però, ai, com s'encanta, com es llima, com s'endolceix i juga graciosa en terres mallorquines. I el pensament sobri i adust del català com pren ales febroenses en el geni portentós de Ramón Lull!

I la nostra música? Com devia ésser la música viva de la nostra terra en aquell temps miraculós de la nostra creixença! Com devia cantar el nostre poble en aquella joventut racial! I com devia casar també la cançó catalana amb la cançó mallorquina! Com la pagesa catalana devia pendre aires de sultana i la sultana honestedats de dona cristiana.

Mes de tot això en tenim mostra avui amb les relíquies del «Cançoner» de les dues terres germanes. La cançó nostra, la purament catalana popular s'assecà, sembla que va morint-se a poc a poc; però, gràcies a Déu, hem estat a temps d'aplegar-ne des del renaixement fins ara, tots els seus matissos, tant musicals com literaris; l'obra del «Cançoner Popular de Catalunya», és avui la gesta salvadora de tota la nostra riquesa musical folklòrica. En quan a Mallorca, la cançó i tota la tonada popular encara hi viu espontània i ufana. La comparança dels dos cançoners es pot fer, doncs, amb tota facilitat. I veritablement els dos temperaments, el català i el mallorquí resten exposats amb tota evidència amb la comparança. Si en el poble hi batega veritable l'ànima de la raça més que no pas en els llibres i en les elucubracions dels savis, és evident que en el seu instint musical, en les seves cançons i danses, que els temps pretèrits ens han llegat, trobarem el ver geni musical autèntic que el caracteritza.

I les mateixes diferències específiques que trobem en les dues modalitats de la llengua parlada a Catalunya i a Mallorca, les trobem similars comparant la tonada catalana amb la mallorquina. Aquest llenguatge musical espontani del poble reflecteix meravellosament la idiosincràsia sentimental de la raça, i no cal dir si és un element preciós per a l'artista que se'l fa seu i se l'assimila.

I d'aquest maridatge, d'aquesta assimilació, si l'artista té potència creadora, n'esdevé un art nou que té la frescor dels camps i la gràcia de la sinceritat ingènua, al mateix temps que la intensitat, amplada i profunditat d'una individualitat artística. És el llevat de raça que fermenta en l'artista segons la seva modalitat individual.

El músic i l'obra que festegem amb aquest àpat tenen el mèrit i la valor d'aquest engendrament legítim de l'art savi amb l'art popular. D'aquest engendrament n'ha nascut una obra bella, una obra sincera, una obra sadollada de caràcter. Aquesta obra ha tingut la virtut d'enamorar públics ben diferents, públics catalans, mallorquins, parisencs i madrilenys. I això precisament amb una música els gèrmens de la qual són purament locals, folklòrics, que sembla que no haurien de poder transcendir fora dels límits racials. I això en una època que l'art està inquiet furgant amb deliri per a trobar quelcom de nou, com si ja no trobés plaer i estigués fatigat de tot l'art anterior. I ja ho veieu com unes senzilles tonades són triomfadores en ésser escoltades per gent tan diferent i per públics tan entesos; i això és per la senzilla raó d'ésser interpretades per un cor que l'estima, per una ànima de ver artista que ha sabut transformar-les en art propi. L'art d'avui dia pateix del mal d'ésser buscador; cerca, cerca, vol ésser original, nou. Li falta humilitat; no es dóna; i qui no es dóna no estima; i qui no estima no crea; sense amor no hi ha bellesa; no hi ha una vera vida.

En Samper estima Mallorca; ama la gent senzilla de la seva terra i els cants que són el ritme de la seva ànima. En Samper és un músic subtil que copsa totes les afinitats dels sons amb llurs accions i reaccions. En Samper sent l'ànima de la seva terra i per tant la seva música, i per això ell ha triomfat aquí, a Mallorca, a París i a Madrid; perquè l'ànima humana és una i entén tots els llenguatges mentre diguin coses sinceres que arrenquin del fons de l'ésser i sorgeixin amb la seva forma pròpia de natura. Allò més essencial i més local és, justament, allò que verament transcendeix i allò que esdevé més universal.

Per això, amic Samper, us homenatgem; perquè el vostre art mallorquí és art germà del nostre; perquè Mallorca i Catalunya necessiten l'amor de l'una a l'altra. El vostre Aguiló fou un gran patriota de la llengua catalana en la seva moderna renaixença; Costa i Llovera i Joan Alcover han portat perfeccions a la nostra llengua. La nostra música necessita també el contacte del vostre art tan suggestiu que ens porta tota la llum del vostre cel i tota la blavor del sublim mediterrani. Que la nostra música s'enardeixi en els amors seculars de Mallorca i Catalunya!

LLUÍS MILLET

CONCERTS VINENTS

Divendres, 6 maig

Sessió d'obres per a orquestra de vent, a càrrec de la

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

Serenada	MOZART
Serenada	R. STRAUSS
Lied i Scherzo	F. SCHMITT
Dyonissiaques	F. SCHMITT
Hime al·legòric	A. NICOLAU

Primera audició de

Música de concert per a instruments de vent, del famós compositor alemany P. HINDEMITH

Direcció:

Mestre JOAN LAMOTE DE GRIGNON

Dies 19 i 21 maig

Clausura de curs. Dos concerts per la

ORQUESTA SINFÓNICA DE MADRID

Dirigida pel mestre

E. FERNÁNDEZ ARBÓS

Algunes de les obres que figuraran en els programes:

Concert per a clarinet . . .	MOZART
VIII Simfonia	BEETHOVEN
Passacaglia	BACH-RESPIGI

EXCLUSIVAMENT PER ALS SÒCIS

Detalls i inscripcions: Via Laietana, 46, 5.ª, 3.ª - Telèfon 17798